

Γιώργος Διαλεγμένος: “Είμαστε σκάρτοι από κούνια”

«Γκιλοτίνα! Για όλους αυτούς που φέραν’ τη χώρα σε αυτό το χάλι έπρεπε να είχαν στηθεί γκιλοτίνες στο Σύνταγμα. Για όλους όσους περάσαν’ στη Βουλή απ’ τον Ανδρέα Παπανδρέου και μετά. Δεν υπάρχει άνθρωπος καλός εκεί μέσα. Αν υπήρχε θα έλεγε «συγγνώμη, έκανα λάθος. Φεύγω». Ολοι είναι στο κόλπο. Και ο Παπακωνσταντίνου και ο Βενιζέλος. Αν ήταν στην Κίνα, θα τους είχαν εκτελέσει. Θέλουν εκτέλεση. Ούτε καν φυλακή». Ακραίος, προκλητικός, για πολλούς τρελός. Παρ’ όλο που περνούν τα χρόνια, ο Γιώργος Διαλεγμένος δεν φαίνεται να ησυχάζει. Κι ας δηλώνει «παραιτημένος», «τουρίστας» στη χώρα του και «συνταξιούχος διαδηλωτής», που θέλει «δυο-τρεις ακόμη διαδηλώσεις για να πάρει και το επικουρικό του»...

Η«Ε» τον συνάντησε στο «κελί του Λουδοβίκου», ένα ασφυκτικό δώμα που έφτιαξε ολομόναχος. Η πρόσκληση ήταν δική του. Γιατί χάρηκε που ξανακυκλοφόρησε η «Ελευθεροτυπία» («μπορεί να γίνει η πρώτη εφημερίδα», λέει) και γιατί ολοκλήρωσε αισίως έπειτα από «επτά χρόνια ψυχαναγκασμού» το νέο του θεατρικό έργο. Κυρίως, γιατί θεωρεί επικίνδυνη τη Δημοκρατία μας. «Είναι ασυδοσία. Προσωπικά, αυτή τη Δημοκρατία τη χέζω πατόκορφα. Το λίκνο η Βουλή! Και καμιά φορά λένε και “το μπουρδέλο η Βουλή”. Επειδή εγώ έχω μανία με τα μπουρδέλα και πηγαίνω και ρωτάω τις τιμές, κάνουν λάθος που λένε μπουρδέλο τη Βουλή. Αμα μπουν σε μπουρδέλο θα ντραπούν βλέποντας πόσο οργανωμένο και καθαρό είναι. Δεν υπάρχει περίπτωση αυτή η χώρα να γίνει κράτος. Είμαστε απ’ το DNA μας σκάρτοι. Είμαστε σκάρτοι. Το λέω αυτό και στενοχωριέμαι».

- **Είστε στενοχωρημένος; Οχι αγανακτισμένος;**

«Οχι. Ξέρω σε τι τόπο ζω. Πηγαίνουν’ στο Σύνταγμα οι αγανακτισμένοι πολίτες. Αγάπη μου, αφού εσύ τον ψήφισες, τι αγανακτείς; Τον ψήφισες ξανά και ξανά και ξανά! Και αν θέλει γιαούρτωμα ο βουλευτής και ο υπουργός, το εκλογικό σώμα θέλει σκατά στη μούρη. Διότι αφού βλέπεις ότι σε κοροϊδεύουν, γιατί εσύ τρέχεις και τους ξαναψηφίζεις; Μην πας! Κλείσου σπίτι σου, όπως κλείστηκες όταν μπήκαν οι Γερμανοί στην Αθήνα. Αλλά ο Έλληνας δεν μπαίνει σε καλούπια. Στο Αγκίστρι ερχόταν το ΣΔΟΕ και έλεγε «“Παναγιωτάκη, τι μας έχεις σήμερα;”. “Σας έχω δυο τσιπούρες παιδιά και δυο αστακουδάκια”. Εγώ καθόμουν στο διπλανό τραπέζι και τ’ άκουγα. Τρώγανε καλά καλά και μετά πηγαίνανε στο διπλανό εστιατόριο. Υποτίθεται ότι κάνανε έλεγχο και μαζεύαν’ φόρους!».

- **Καταγγέλλετε τους άλλους. Εσείς δεν έχετε κάνει παρανομία στη ζωή σας;**

«Βεβαίως κι έχω κάνει. Καταρχάς, δεν πληρώνω στη συγκοινωνία. Οπου μπορώ την “κάνω” κι εγώ. Αφού έτσι έχω μάθει. Δεν είναι καθόλου τυχαίο στο χαμό αυτό το ποσοστό που πήρε η Χρυσή Αυγή. Είναι γέννημα αυτών που κατέστρεψαν τη χώρα. Η Χρυσή Αυγή είναι ένα κλαδί με αγκάθια που το κρατάς γιατί αν το αφήσεις θα πέσεις. Δεν μπορείς όμως να τη βάλεις στην παρανομία, όπως κάναν’ στον κομμουνισμό. Εξακόσιες χιλιάδες άτομα την ψηφίσαν’. Τι ήταν η Χρυσή Αυγή; Κάτι από την παλιά ΕΠΕΝ. Για το οποίο γελάγαμε. Και ξαφνικά φτάνει στο 12%».

- **Η εγκληματική βία της εναντίον των μεταναστών δεν σας προκαλεί;**

«Έχουμε ανάγκη 500 μετανάστες; Ορίστε, περάστε από γιατρούς και ελάτε. Όπως έκαναν σε εμάς οι Γερμανοί. Οι υπόλοιποι “κόβονται”. Δεν είχαμε ανάγκη να φορτώσουμε τη χώρα με δολοφόνους, Καλάσνικοφ, πουτάνες και μαστροπούς».

- **Παρουσιάζετε τα πράγματα σαν να μην είχαμε κι εμείς τους δικούς μας.**

«Μας φτάνανε οι πουτάνες μας. Πουτάνες, όπλα, κλέφτες είχαμε αρκετούς. Δεν θέλαμε άλλους!».

- **Όσα πρεσβεύετε ακούγονται πολύ ρατσιστικά, πολύ φασιστικά...**

«Ας ακούγονται. Επειδή αγαπώ τη χώρα μου είμαι φασίστας; Ας οργανωθούμε ως κράτος κι ας είναι κι ο Κουλουβαρδόπουλος αρχηγός - δεν είπα η Χρυσή Αυγή. Δεν αντέχουμε το φασισμό, αλλά έχουμε ασυδοσία στη Δημοκρατία. Βλέπω έναν που σπάει το δέντρο και του λέω “ρε φίλε, το έσπασες”. “Γιατί, δικό σου είναι;”. Λέω σε έναν άλλο “μην παρκάρεις εκεί πέρα, δεν περνάμε, θα πάρεις 40 ευρώ πρόστιμο”. “Αφού και στο γκαράζ 40 δίνω. Εντάξει, μέσα στα 11 εκατομμύρια υπάρχουν και γύρω στις 300 χιλιάδες που σκέφτονται κανονικά».

- **Όταν λέτε σκέφτονται κανονικά, τι εννοείτε;**

«Εννοώ αγαπάνε τη φύση, αγαπάνε τη χώρα. Εδώ πέρα κανένας δεν αγαπά τη χώρα του. Κοιτάζει μόνο πώς θα βολευτεί. Έτσι έμαθε. Γι' αυτό και θα έπρεπε όταν μεγαλώνει το παιδί να το παίρνει το κράτος και να το απομονώνει από την οικογένεια. Διαφορετικά, διαιωνίζεται ο Έλληνας κομπιναδόρος και λαμόγιο».

- **Έχετε δηλώσει υπέρμαχος της θανατικής ποινής. Η φυλακή είναι ημίμετρο;**

«Στη φυλακή θα τρώει, θα παίζει μπάσκετ, θα περνά καλά μέχρι να περάσουν 20 χρονάκια και να βγει πάλι έξω. Ενώ σου έχει σκοτώσει δυο παιδιά. Δεν είναι άδικο; Μιλώντας για αδικία, θυμήθηκα τη Λιάνη. Γιατί να παίρνει σύνταξη αυτή; Γιατί να έχει όλα αυτά τα σπίτια που της άφησε ο Παπανδρέου; Πού είναι το κράτος να της πει: Ελα εδώ, κυρία μου, στο δρόμο! Όλοι όσοι τα φάγανε, στο δρόμο, όπως αυτοί που ζητιανεύουνε στους τεκενέδες. Κι ο Τσοχατζόπουλος! Ούτε κρεβάτι να μην έχουν... Δεν σηκώνουν αυτά δίκες. Οι δίκες γίνονται για να την κοπανήσουν. Νόμος περί ευθύνης των υπουργών! Ούτε στην Ουγκάντα δεν έχουν τέτοιους νόμους. Αλλά για ποιο κράτος μιλάμε όταν ο άλλος έκανε τη χώρα μπάχαλο και πάει να κάνει τον καθηγητή στο Χάρβαρντ...».

- **Υπάρχει κράτος όταν σας έρχεται το μπιλιτάκι με το νέο χαράτσι.**

«Αυτό είναι ληστεία. Κανονικά, ο κόσμος έπρεπε να είχε ένα περίστροφο και να λέει “τι είναι αυτό; Δεν έχω να το πληρώσω”. Μπαπ, ρίχτου. Εκδίκηση, ρε παιδί μου. Για να μπορείς να πεις “κι εγώ, ρε κερατά, σε έφαγα”. Τα Καλάσνικοφ τα έχουν και κάνουνε ληστείες αντί να μπουκάρουν στη Βουλή και να τους καθαρίσουν όλους. Και τους 300. Θα μου πεις, μετά τι θα γίνει; Ασε το μετά. Για να χτίσεις ένα γερό σπίτι πρέπει να γκρεμίσεις πρώτα το παλιό. Κάποιοι αυτοκτονούν! Αφού, βρε ηλίθιε, θέλεις να αυτοκτονήσεις πάρε και κανά δυο υπουργούς μαζί σου. Είμαστε σάπιοι -κι εγώ έχω κάνει τις σαπίλες μου. Αλλά πλέον ούτε αγανακτώ. Ούτε με νοιάζει. Εγώ σε 10 χρόνια, πλούσια πλούσια, “φεύγω”. Εχω και τον τάφο μου έτοιμο. Και λέω στη Σοφία “τζάμπα τα έξοδα”. Πήγα στο γιατρό και δεν έχω τίποτα!».

- **Είναι πραγματικά τόσο καλή η σχέση σας με το θάνατο ή μας κοροϊδεύετε;**

«Από 7 ετών. Αυτό το οφείλω στην κυρά Κατίνα, τη Διαλεγμένου. Της είχαν σκοτώσει οι Γερμανοί το παιδί και πήγε και πήρε ένα άλλο παιδί που το λέγαν' Γιώργο. Εμένα. Γιατί αν με λέγαν' Νίκο, θα ήμουν ακόμα μέσα. Και με πήγαινε κάθε μέρα στο νεκροταφείο. Οι πρώτες μου εντυπώσεις απ' το βρεφοκομείο ήταν στο νεκροταφείο».

- **Βλέπατε και κηδείες;**

«Κηδείες; Τα πάντα! Εβλεπα να ξεθάβουν τους ανθρώπους και να τους κάνουν μπάλα. Γι' αυτό και σε όλα μου τα έργα υπάρχει ο θάνατος με τον άλφα ή τον βήτα τρόπο. Η κορύφωση, βέβαια, ήταν η “Νύχτα της Κουκουβάγιας”. Εχω απόλυτη επαφή με το θάνατο».

- **Με τον Θεό συνομιλείτε;**

«Μόνο με τον Χριστό και την Παναγία. Συγκεκριμένα πράγματα. Τι είναι Θεός; Οποιος ξέρει ας έρθει και να μου πει. Κάθε βράδυ κάνω την προσευχή μου βάζοντας σφήνα και πρόσωπα που αγαπάω. Και πάντα σταυρώνω τη Σοφία».

- **Ήσασταν πάντα χριστιανός;**

«Πίστευα στον Χριστό και στην Παναγία. Δεν ήμουν φανατικός με την Εκκλησία».

- **Πιστεύετε στην άλλη ζωή;**

«Όχι. Θα πάμε πιστεύω εκεί που ήμασταν πριν. Στο πουθενά. Στο τίποτα».

Από τη συνέντευξη του Γιώργου Διαλεγμένου στην Ιωάννα Κλεφτογιάννη (Δημοσιεύτηκε στην Ελευθεροτυπία το Σάββατο, 26 Ιανουαρίου 2013)

Πηγή: enet.gr

Από τη συνέντευξη της Christine Lagarde στο CBS

Η επικεφαλής του ΔΝΤ Christine Lagarde, στην προχθεσινή της συνέντευξη στο CBS, έθεσε σαν βασικά ζητήματα την απaréκκλιτη εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων και την υποστήριξη όλων των πολιτικών κομμάτων στο πρόγραμμα. Θεώρησε την αυστηρή λιτότητα σαν τη μόνη πολιτική ευθύνης και την εναντίωση σε αυτήν... λαϊκισμό. Δεν έδειξε, ωστόσο, να λαμβάνει υπόψιν τις παρατηρήσεις του δημοσιογράφου ότι στο "λίκνο της δημοκρατίας", όπως η ίδια μας αποκάλεσε, το 50% του πληθυσμού αντιδρά στη λιτότητα, ούτε ότι αυτή η ακραία πολιτική που εφαρμόζεται μπορεί να είναι επικίνδυνη και να χειροτερεύει τα πράγματα.